

holde Præster og Præsteenker den samme Afgang til Pension, som de hidtil have havt."

51) Paragraphen.

Winther: Efter den Form, i hvilken vi have vedtaget §§ 1 og 2, anseer jeg den Bestemmelse, som er forelagt i Udkastets § 14, for ganske uforuden. Mit eget Ændringsforslag er heller ikke i og for sig foruden. Efter den Form, som vi have vedtaget i §§ 1 og 2, behøves slet ikke saadanne Bestemmelser, thi Præsterne have netop de Egenstaber, som man behøver at have for at være pensionsberettiget, og Stedet, hvor deres Pension skal komme fra, er ogsaa der tydeligt nok betegnet, uagtet det ikke er udtrykkeligt nævnt. Jeg skulde derfor heller ikke have stillet mit Ændringsforslag, naar der ikke i Udkastet forekom de Ord, at Præsterne og deres Enkers Pension skulde fastsættes ved en særlig Lov; thi det forekommer mig, at det Ord "særlig" tyder hen paa, at der maatte være en særegen Grund til at pensionere dem paa en anden Maade end andre af Statens Embedsmænd. Jeg kan ikke ansee Præsterne for Andet end Embedsmænd, og jeg veed, at jeg i denne Henseende har Ministeriets Medhold; thi det har under Krigsstatsloven selv betragtet Præsterne som Embedsmænd, og vilde have dem beskattede paa samme Maade som andre af disse. Altsaa vilde jeg ansee det for rigtigst, om vi ganske lod § 14 udgaae som uforuden; den behøves ikke for Diebliffet, og med Hensyn til Fremtiden indeholdes der jo allerede i de to nævnte §§ 1 og 2 Bestemmelser, som sige, at forsaavidt en Embedsmænd er lønnet andetsteds fra end directe af Statskassen, vilde slige Forhold for Fremtiden være at ordne ved Lov. Vi vilde ligeledes, at der forestaaer en Omordning af Kirkeforsatningen; det forekommer mig derfor, at man skulde blive til man havde seet, om denne Forsatning blev saadan, at den fordrede en særlig Pensionslov, inden vi satte en saadan Bestemmelse i Pensionsløven. Hvor vel jeg altsaa finder en saadan Bestemmelse overflødig, saa har jeg dog sat denne her, for, hvis man vilde have en særlig Bestemmelse for Præsterne, at man da kunde vælge, hvilke af de to forskjellige man vilde have enten Udkastets eller den, jeg har foreslaaet.

Ordføreren: Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at, naar den ærede Forslagsstiller selv erkjender, at en saadan Bestemmelse som den, han har foreslaaet, er overflødig, saa er det ikke værd at antage et saadant Ændringsforslag, som Forslagsstilleren selv erkjender forat være overflødig; men paa den anden Side kan jeg dog ikke være ganske enig med ham i, at denne Bestemmelse i Udkastets § 14 ligesaa godt kunde være borte; thi, dersom denne Bestemmelse udelødes af Loven, saa blev Følgen deraf den, at Præsterne nu strax fik Ret til at blive pensionerede ganske efter de samme Regler, som alle andre kongelige Embedsmænd. Dette er Noget, som Forholdenes nærværende Beskaffenhed ingenlunde tilstøder, idet Præsterne Pension hidtil har været ganske andre Regler underkastet, ligesom Forholdet ved disse Embedsmænd overhovedet er af en saadan Natur, at disses Pension i Regelen ikke for Diebliffet kan vedtages for deres Bedkommende i Pensionsløven. Det er saaledes bekendt, at Præsterne staae i andet Forhold, end andre Embedsmænd, med Hensyn til den Afgang, som mange af dem have til at tage sig en Medhjælper ved Embedet, hvorved der opnaaes, at de i langt færre Tilfælde behøves at sættes paa Pension end andre Embedsmænd, og dernæst er der ogsaa en særegen Norm for deres Pensionering, hvorefter Embedsmanden kommer til at pensionere sin Formand. Heri ligger en særegen Hindring for at drage disse Embedsmænd ind under den almindelige Lovbestemmelse; og jeg anseer det derfor for at være rigtigst, saaledes som Udkastet har gjort, at vedligeholde disse nu bestaaende Forhold, indtil man kan, som den ærede Rigsdagsmand, der nys satte sig, bemærkede, komme til at ordne hele Præsterne Embedsforhold ved en Lov, som derom vil blive at give, og hvori man da ogsaa kan tage tilstrækkeligt Hensyn til Pensioneringen. Den Forandring, som Udvalget har foreslaaet, er en simpel Redactionsforandring, som er motiveret derved, at det vistnok er vanskeligt at sige, hvilke af de hidtil gjældende Bestemmelser der kunne betragtes som faste Regler. Det er blot for at udtrykke dette, at Udvalget har foreslaaet den Redactionsforandring.

F. M. Hansen: Jeg vil tillade mig at